CUMHURİYET HALK PARTİSİ AYAĞA KALKMADAN, TÜRKİYE AYAĞA KALKAMAZ.

CUMHURİYET HALK PARTİSİ, ÖZÜNE, GERÇEK KİMLİĞİNE DÖNMEKSİZİN, BAŞKALARINA BENZEMEYE ÇALIŞARAK İKTİDAR ALTERNATİFİ OLAMAZ.

CUMHURİYET HALK PARTİSİNİN İHTİYACI OLAN ŞEY ÖNCELİKLE "KİŞİ" VEYA "KİŞİLER", "KURTARICILAR" DEĞİL, SAĞLAM BİR FİKİR VE KİMLİKTİR.

BU FİKİR VE SİYASAL KİMLİK, CUMHURİYET HALK PARTİSİ'NİN ÖZÜNÜN, TARİHİNİN, KURULUŞ İLKELERİNİN SİMGELEŞTİĞİ "ALTI OK" TA ZATEN MEVCUTTUR.

1 Kasım 2015 milletvekili genel seçimlerinin yarattığı etkiler, herkes gibi benim de dışında kalamayacağım bazı sonuçlara gebedir. Ülkenin sürüklenmekte olduğu karanlığın, Cumhuriyetin varlığını, ülkemizin toprak bütünlüğünü tehdit eden açık ve yakın tehlikelerin kendince farkında olduğuna inanan bir yurttaş ve partili olarak, adım üzerinde çeşitli yorumlar yapılıyor ve beklentiler dile getiriliyor olmakla; görüşlerimi bu aşamada kamuoyuna sunmayı gerekli ve yararlı görmekteyim.

Belki benim, partinin görece yeni bir üyesi olarak CHP ile ilgili bir değerlendirme yapmamı eleştirecek, bunu farklı yerlere çekmek isteyecekler olacaktır. Ancak belirtmek isterim ki, ben partinin şeklen "yeni" fakat Kemalist kimliğimle uzun yıllardır (bir çok şekli üyeden daha fazla) "fikren ve ruhen" doğal bir üyesi olarak bu hakkı kendimde görmekte, bunu bir görev ve sorumluluk saymaktayım. Üstelik Cumhuriyet Halk Partisi, hiç kimsenin kişisel mülkiyetinde ya da tekelinde olmayıp, Atatürk'ün kurduğu ve en büyük iki eserinden biri olduğunu dile getirdiği siyasal bir mirastır. CHP'ye oy versin vermesin, tüm yurtseverlerin bu mirasta hissesi vardır. Cumhuriyet Halk Partisi, sadece kendisine oy verenlerin değil, vermeyenlerin de güvencesi olmakla içinde bulunduğu durum sadece partilileri değil, tüm toplumu ilgilendirmektedir. Bu anlamda kendimi, doğru bildiğim hususları dile getirmek bakımından herhangi bir makam veya kişiden izin, onay veya icazet almak zorunda hissetmiyorum. Benim için aslolan vicdanımın sesidir.

Öncelikle ifade etmek isterim ki gelinen durumun, ideolojik-düşünsel boyutları, temelleri bir yana bırakılarak, kişiler ve genel başkanlığa "adaylık" üzerinden çözümlenmeye çalışılmasını doğru bulmamaktayım. İnancım odur ki, bir fikre, kadroya, tabana, örgüte, halka dayanmayan, kişisel hırsların ve pazarlıkların, delege hesaplarının üzerinde gerçekleşecek bir hareketin başarılı olma şansı bulunmadığı gibi, benim de böyle bir yapıda yerim yoktur.

Cumhuriyet Halk Partisi, bir seçimi daha kaybetmiş, başarısız olmuş, iktidar alternatifi yaratamayarak iktidarın başarısında etken olmuştur. Üstelik ülkenin kaderi ile ilgili bir seçimde... Daha vahimi bu tür seçim yenilgileri beklenir ve olağan hale gelerek toplumsal bir karamsarlık duygusu yaratmış, umutsuzluk ve yılgınlığa yol açmıştır. Bundan büyük bir üzüntü, acı ve endişe duyuyorum. Ancak bu olumsuz tablo gelecekte benzer yenilgiler tatmamak adına bazı gerçekleri söylemeye de engel olmamalı, derin bir umutsuzluk ve travma da yaratmamalı, fakat gerekli dersler ve sonuçlar çıkarılmalıdır.

Cumhuriyet Halk Partisinin barajı geçmesi, meclise girmesi, göreceli olarak oyunu bir miktar artırması, ülkenin böylesine olumsuz koşullarda bulunduğu bir ortamda %25'lere sıkışması, bir başarı olarak görülemez, gösterilemez. Bu hem kendisini hem de toplumu yanıltmaktan öte bir sonuç doğurmaz. Üstelik bu, köklü ve büyük bir partinin kendisine de haksızlık olur. Cumhuriyeti ve Devleti kuran parti'nin, %25'lere, ülkenin sahillerine sıkışması, 35 ilde milletvekili çıkaramaması, iktidar alternatifi olamaması, seçimlerin ***"olağan ikincisi"*** ve ***"olağan kaybedeni"*** haline gelmesi, kabul edilemez ve bir başarı olarak sunulamaz. Her başarısızlığın doğal bazı sonuçları vardır, olmalıdır.

Fakat alınan bu seçim yenilgisinin; öncelikle ideolojik ve düşünsel, ardından siyasal, yapısal, sosyolojik temellerine inilmeksizin, sadece kişiler üzerinden tartışılması, yapısal sorunların geçiştirilmesi ve kişiselleştirilmesi, buna bağlı olarak "*gidecek"* ve *"gelecek"* kişilere odaklanılması son derece hatalı olup sorunların üzerini örtmekten ve günü kurtarmaktan öteye geçemez. Cumhuriyet Halk Partisi'nin sorunu öncelikle kişiler olmayıp, düşünsel, ideolojik ve yapısaldır.

Dolayısıyla Cumhuriyet Halk Partisi'nin, belli kişi veya kişilere, *"kurtarıcılara"* değil, öncelikle ideolojik bir netliğe, doğrultu tutarlılığına, yön duygusunu yeniden kazanmaya, yitirdiği kurumsal,siyasal hafızasını geri kazanmaya, zengin tarihinden, köklerinden kuvvet alacak fikri bir tazelenmeye ihtiyacı vardır. Bu yönde bir muhasebe ve süreç, zaten *"gelecek"* ve *"gidecek"* kişiler bakımında da belirleyici olacaktır. Ancak kişilerin de, bu ideolojik netliğin sağlanmasında kuşkusuz ki önemi vardır.

Bunun ise; özünü ve temel ilkelerini değiştirmeksizin, (aksine bunlara kararlılıkla sahip çıkarak) günümüz koşullarına uyarlanıp uygulanacak kurucu ilkelerine, tüm halkı kucaklayacak şekilde doğal toprağı olan antiemperyalist, Cumhuriyetçi, Devrimci, Halkçı, Milli çizgisine dönmesiyle, bunların somut ifadesi olan altı oka taviz vermeden ve kararlılıkla sahip çıkmasıyla olabileceği açıktır. Kimlik sorunu olan, oy almak adına başka partilere benzemeye çalışan, neo-liberal rüzgarlara kapılarak özünden ve benliğinden uzaklaşan, kendisini belirli bir yerde konumlandıramayan, her yerde olmaya çalışıp hiç bir yerde olamayan, özetle

kendisi olamayan bir partinin başarılı olma şansı yoktur. Zira aslı varken surete yönelmeyi beklemek hayaldir. Önemli olan aradaki yapay engelleri kaldırarak Cumhuriyeti ve Cumhuriyet Halk Partisi'ni tekrar halk ile buluşturmaktır.

Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet Halk Partisi'nin temel dünya görüşü, ideolojisi kuruluş bildirgesinde, programında, zengin ve onurlu tarihinde açık ve belirgindir. Bu ilkelere aykırı davranmak, buna aykırı söylem, eylem ve politikalar geliştirmek düşünülemez ve kabul edilemez. Bu tam anlamıyla ***"aklını yitirmek"*** olur.

Yine Atatürk'ün kurduğu ve kuruluş değerleri *"altı ok"* ta somutlaşan Cumhuriyet Halk Partisi'nde, Cumhuriyetle ve Atatürk'le, altı okla sorunu olanların yer alması ahlaken de ciddi bir sorgulamayı gerektirmektedir. Kuşkusuz ki böyle düşünmek de bir hak ve özgürlüktür, ancak bunun yeri Atatürk'ün partisi olamaz. Bu kişilerden beklenen, gerçek düşüncelerini çeşitli söylemlerle maskeleyerek, partinin gerçek sahiplerini dışlayıp tasfiye ederek Atatürk'ün partisinde siyaset yapmak değil, bunu açık ve dürüst bir biçimde ait olmaları gereken yerde yapmalarıdır. Partinin kişileri bir yerlere getirmek gibi bir görevi yoktur; aksine, kişilerin partiyi doğru yöneterek layık olduğu yere getirme, yani iktidara taşıma görevi vardır.

Atatürk'ün partisinde Atatürk tartışılamaz. Cumhuriyeti kuran partide Cumhuriyet ve onun kurucu, temel ilkeleri sorgulanamaz, çeşitli yollarla esnetilip bükülemez. Ülkenin kurucu partisinde kurucu değerlerin somut ifadesi olan ***"Altı Ok"*** da tartışılamaz, sadece güne ne şekilde uygulanabileceği ve uyarlanabileceği konuşulabilir. **Altı ok bu ülkenin varlığının ve birliğinin teminatı, ülkenin harcıdır, sorunların çözümüdür.** Nihayet Cumhuriyeti kuran partide, devrimler, üniter yapı, Anayasanın değiştirilemez ilk üç maddesi de tartışmaya açılamaz. Bu, hukuken de, siyaseten de, ahlaken de kabul edilemez.

Cumhuriyet Halk Partisi; bir avuç neo-liberal ve gayrı milli akıl hocalarının ve ne yazık ki aynı düşünceye sahip bir kısım mensuplarının da itelemesiyle özünden, Atatürk'ten, ilkelerinden, altı oktan uzaklaştıkça, örgütü dışlayıp dar bir kadronun ilkelere dayanmayan, kimlik siyaseti üzerinde yükselen, günlük ve konjonktürel politikalarına hapsoldukça, tarihine ve düşünsel birikimine yapılan saldırılara, psikolojik harekata karşı duramayıp boynunu büktükçe, daha vahimi "özürler" sıraladıkça kan kaybetmekte, küçülmekte, kimliksizleşmekte, silikleşip sıradanlaşmaktadır. Bu da doğaldır, zira her ağacın yetiştiği belirli bir toprak ve iklim vardır. **Köklü Cumhuriyet Halk Partisi çınarının iklimi Atatürk ilkeleri ve Cumhuriyet değerleri; doğal toprağı ise altı oktur. Bu doğal toprağından ve ikliminden koparılıp, kendisine yabancı, doğal olmayan, hormonlu bir toprağa dikildiğinde ise kuruması kaçınılmazdır. Yaşanan budur. Kuruluşu ve varlığı Cumhuriyet ile yaşıt olan bir partiye *"yeni"***

nitelemesi yapmak, partinin varlığını, ilkelerini, tarihini inkar ve imha etmek anlamına gelir.

Cumhuriyet Halk Partisi; sosyal devlet olmanın gereklerini yerine getiremeyen üretime dayanmayan, emeği ön planda tutmayan, geniş halk yığınlarını ezen, tamamen plansız ve kontrolsüz, ***"vahşi"*** bir piyasaya düzenine, neo-liberal politikalara, küresel sömürüye destek olamaz. Parti, başkalarına öykünmeden, felsefi ve tarihsel bir derinlikte kendi ekonomi politikalarını cesurca ortaya koymaktan, kontrollü bir piyasayı, planlı bir kalkınmayı savunmaktan korkmamalıdır.

Siyasi parti, her düşüncenin yer alacağı bir düşünce kuruluşu veya münazara platformu değildir. Bir deney ve yap-boz alanı da değildir. Kişilerin siyasi hırslarını, ikballerini temin ve tatmin yeri hiç değildir. Aynı şekilde kitle partisi olmak demek, birbiriyle uyuşması mümkün olmayan tüm görüşlerin temsil edilmesi anlamına gelmez. Bunun yeri parlamentodur. Siyasi parti kavramı öncelikle o partinin belirli, temel bir dünya görüşüne, bir ideolojiye, bunlarla oluşan bir omurgaya sahip olmasını, dolayısıyla sert çekirdekli bir kütlesinin bulunmasını gerektirir. Merkezde yer alan ve ilkelerden oluşan bu kütle etrafında bir araya gelinmesi o yapıyı parti kılar. Aksi halde bir "parti" den söz etmek mümkün olmaz. Bu kütle etrafında, günün şartlarını da dikkate alarak temel ilkeleri doğrultusunda üretilecek projelerle tüm toplumu kucaklamak, fikirlerini topluma sunup yaymak, halka inmek ise o partiyi kitle partisi yapar. Ancak öncelikle kimliği ifade eden bir "kütle" ye sahip olunmaksızın, bir "parti", dolayısıyla kitle partisi de olunamaz.

Siyasi partilerin amacı, meclise girmek, bir takım kişileri meclise taşımak, kişilere bir takım "koltuk" ve "makam" lar sağlamak değil, tutarlı bir dünya görüşü ve buna uygun, gerçekçi ve inandırıcı strateji ve gerçekçi vaatlerle halkı ikna ederek iktidara gelmek, en azından güçlü bir seçenek oluşturmaktır.

Bu açıdan Cumhuriyet Halk Partisi, bir takım kişilerin kendilerini tatmin edeceği, "siyasetçilik" oynayacağı, kimlik siyasetini ve kişisel kaygılarını ön planda tutabileceği, partiyi kullanarak siyasi veya başkaca rant elde edebileceği bir yapı değildir, olamaz.

Cumhuriyet Halk Partisi siyasetin; etnisite, mezhep, bölge, hemşehri temelinde yapıldığı, yönetim kademelerinin buna göre belirlendiği, alt kimlik kotaları oluşturulan bir parti de olamaz. Ne yazık ki bugün liyakatin önüne geçen alt kimlik siyaseti, köklü çınarı içten içe kemirmekte, onu halktan ve kitlelerden uzaklaştırmaktadır.

Cumhuriyet Halk Partisi, hiç bir alt kimliğe bakılmaksızın Cumhuriyet ile sorunu olmayan herkesi kucaklayan, her kesimin ve herkesin partisidir, öyle olmalıdır. Partide kişilerin

konumunu belirleyici olan da yalnızca liyakat ve emek olmalıdır. Ülkeyi kutuplaştıran, bölen bu tür ayrımlardan, alt kimlikleri öne çıkaran anlayıştan partinin öncelikle kendisini, sonra da Türkiye'yi kurtarması gerekir.

Yukarıda da belirtildiği üzere Cumhuriyet Halk Partisi bir "deney" yeri, fikir jimnastik kulübü değil, ilkeleri belli, köklü ve ciddi bir partidir. Bu köklü partiyi günlük politikalarla, öykünmelerle bir "kobaya" dönüştürmek hiç kimsenin hakkı olan bir hareket biçimi değildir.

Cumhuriyet Halk Partisi içinde bulunduğu ve onu çürüten bu yapıyı, bünyesini saran ve onu zayıflatan bu "virüsleri" temizlemeli, yeni bir yapılanma, örgüt modeli, şevk ve heyecanla, yeniden ülkeyi demokratik değerler ve hukukun üstünlüğü şemsiyesi altında Cumhuriyetin kuruluş felsefesi, değerleri ve amaçlarına, çağdaşlaşma hedefine döndürecek, açık ve kararlı politikalarla, bunun yaratacağı coşkuyla silkelenmeli, üzerindeki ölü toprağını atmalı, tarihiyle ilgili yalanlara, saldırılara, psikolojik harekata karşı dimdik durmalı, **gerektiğinde ideolojik ve tarihsel hesaplaşmalardan kaçmamalı, kaçınmamalıdır**. CHP'nin, tarihinde utanacağı bir şey olmadığı gibi, gurur duyacağı, övüneceği çok şey vardır.

Görüldüğü gibi Cumhuriyet Halk Partisinin öncelikle inanmış, kenetlenmiş, ideolojik netliğe sahip, Cumhuriyete, tam bağımsızlığa, hukukun üstünlüğüne, demokrasiye, emeğin kutsallığına inanan, Atatürk'ü ve altı oku rehber edinen, ülkenin ve ulusun çıkarlarını her şeyin önünde tutan, dürüst, bilgili, liyakat sahibi kişilere ve kadrolara, heyecana, umuda, büyük bir aile olma duygusuna ihtiyacı vardır.

Bu anlamda Cumhuriyet Halk Partisi'nin, bir takım *"akıl hocalarına", "akil adamlara"* da ihtiyacı yoktur. Bir süredir yitirdiği tarihsel "aklı" nı tekrar başına alması, örgütüne ve ilkelerine sıkı sıkıya sarılması, kendi olması yeterlidir. Siyasi partilerde elbette ki lider önemlidir. Ancak bundan önce aslolan siyasi kimlik, ideolojik netlik, doğrultu ve yön tutarlılığı ve doğru bir yapı ve örgüt modelidir. Ancak bu doğru yapı üzerinde yükselecek bir liderlik başarı getirebilir.

Bu çerçevede genel dokusunu ve genetik yapısını bozmaksızın parti, yenilenmeli, başta gençler, kadınlar, işçiler, köylüler, emekçiler olmak üzere toplumla sıkı bağlar kurmalıdır. Partinin taze kana, oksijene ihtiyacı vardır. Esasen bugün gelinen noktada bu "yenilenme", öncelikle genetik deformasyonu düzeltmek, ilkelerine ve kimliğine dönmek, genetiğini ve dokusunu bozan "unsurlardan" arınmak ve temizlenmek, belirtilen nedenlerle dokusu bozulan yapının onarılması demektir. Gerçekten Cumhuriyet Halk Partisi'ne, temel kodlarına aykırı, genetiğini bozan "küresel", "yabancı" bir yazılım yüklenmiştir. Bu anlamda anti-virüs programı da zaten partinin

hafızasında, tarihinde ve ilkelerinde saklıdır. Partinin öncelikle fabrika ayarlarına geri döndürülmesi şarttır. Partinin Cumhuriyete ve kurucusu Atatürk'e bağlılığı sözle değil, her alanda ilkelerini çekinmeden savunmak ve hayata geçirmekle olur. Unutulmamalıdır ki Cumhuriyet Halk Partisi, bazı başka partiler gibi konjonktürel değil, tarihsel bir köke sahip fikir ve ideoloji partisidir. Böyle bir partinin, sığ bir popülizme ve pragmatizme, sahte rüzgarlara kapılması ve bunlara göre sürekli değişen gündelik politikalar geliştirmesi düşünülemez.

Şu halde Cumhuriyetle yaşıt, ilkeleri belli bu köklü parti için önerilecek kavram asla "Yeni CHP" olamaz. Bu açıdan kullanılabilecek olan ifade; kimliğini, özünü, kuruluş değerlerini koruyarak günün şartlarına göre kendisini uyarlayacak, hafızasını ve birikimli, emektar kadrolarını yitirmeden yeni yüzlerle ve gençlerle tazelenecek "Yenilenmiş", "Tazelenmiş" CHP" dir. Altı ok arasında yer alan "devrimcilik" ilkesi dahi, doğru okunduğunda tüm bunları sağlamaya yeterlidir.

Halka; dini, kutsal değerleri istismar etmeden, siyasete ve ticarete alet etmeden de dine ve değerlere saygılı olunabileceği, esasen dine en büyük saygı ve katkının da bu olacağı, dolayısıyla dine en saygılı olan partinin onu istismar etmeyen, siyasette kullanmayan ama önemseyen Cumhuriyet Halk Partisi olduğu anlatılabilir,

Halka; laikliğin, dini reddetmek ya da dışlamak olmadığı, aksine dine ve İslam'a yapılacak en büyük hizmetin ortak ve birleştirici değer olan dinin, siyasete ve ticarete alet edilmesini önlemek, dini bir takım tarikatların, şeyhlerin, din tacirleri ve simsarlarının elinden kurtararak özgürleştirmek olduğu, böylelikle bunu gerçekleştirmeyi amaçlayan laikliğin din ve vicdan özgürlüğünün asıl güvencesi olduğu anlatılabilir.

Halka; bilimsel ve laik eğitimin dini değerlerin yaşanması ve yaşatılmasının bir alternatifi olmadığı, buna engel oluşturmayacağı, her gelişmenin temelinde bilim olduğu ve dinin de insana aklını kullanmasını emrettiği anlatılabilir.

Halka; temel, güçlü ve sağlam bir eğitim olmaksızın bireyin, toplumun ve ülkenin gelişemeyeceği anlatılabilir.

Halka; sanayi ve ihracatın yanı sıra ve öncelikle; planlamaya dayalı bir üretim, güçlü ve modern bir tarım ve hayvancılık olmaksızın, çiftçi ayağa kaldırılmaksızın, emeğin değeri verilmeksizin ülkenin gelişemeyeceği, açlığa gideceği anlatılabilir.

Halka; milletin tüm bireylerden oluştuğu, seçime ise bunların yalnızca bir kısmının katıldığı, dolayısıyla seçimlerde ortaya çıkan sonucun" milli irade" değil, seçmenin çoğunluk iradesi

olduğu, milli iradenin ülkedeki yurttaşların tümünün birleşimi olduğu, aslolanın ***"Milli Egemenlik"*** olduğu, bu egemenliğin tek temsilcisinin meclis olmadığı, yargının da millet adına denetim görevi yaptığı ve milli egemenliği temsil ettiği anlatılabilir.

Halka; hiç bir oy oranının, bir iktidara dilediğini yapma imkanı vermeyeceği, hukuk devletinde siyasi partilerin ve iktidarların da ancak, milli egemenliğin yansımalarından birisi olan ve tıpkı meclis gibi millet adına yetki kullanan bağımsız yargının denetiminde, Anayasaya, yasalara, hukukun evrensel ve temel kurallarına uygun hareket yükümlülüğünü içeren şartlı bir yetki kullanabildiği ve meşruiyetlerinin de temelini bu hususun oluşturduğu anlatılabilir.

Halka; demokratik değerler yaşama geçirilmeden, hukukun üstünlüğü topluma egemen olmadan, herkesin hukuk güvenliği sağlanmadan huzurlu, güçlü ve müreffeh bir toplum olamayacağı anlatılabilir.

Halka; emperyalizmin ülkemize çok büyük bir saldırı ve kuşatmasının olduğu, bunun için de ülkenin etnik bir cehenneme çevrilmek istendiği ve bilinçli olarak alt kimliklerin öne çıkartıldığı, bu oyunu ancak ortak aidiyet duygumuza geri dönerek, yeniden bir millet olarak, sorunlarımızı bu temelde ve diyalogla çözerek bozabileceğimiz anlatılabilir.

Halka, etnik, mezhepsel, dinsel ve başkaca kimliklerin, ancak bir ortak aidiyet duygusu içinde eritildiğinde bir zenginlik oluşturacağı, buna karşılık bunların bilinçli olarak öne çıkarılmasının, toplumu ayrıştırıp kutuplaştırdığı anlatılabilir.

Halka; sırtını yurttaşa ve millete değil, küresel efendilere dayayanların, emperyalist planların uygulayıcısı ve işbirlikçisi olanların, kendilerinin zenginleşmesi dışında ülkeye verebilecekleri hiç bir şeyin olmadığı; dini değerlerin bunları örtbas etmek, maskelemek için kullanıldığı anlatılabilir.

Halka; altı okun tam bağımsızlık, demokrasi, hukukun üstünlüğü, hukuk güvenliği, eşitlik, özgürlük, birlik ve kardeşlik, toplumsal barış, refah, ilerleme, çağdaşlaşma, sömürüye karşı çıkma, sosyal devlet, emeğe saygı olduğu anlatılabilir.

Ancak Atatürk Cumhuriyetinin yıkılmasına ortak olmak yahut sessiz kalmak, Cumhuriyeti yıkma, devrimleri tahrip etme konusunda suç ortaklığı yapanlardan, kumpaslarla ve komplolarla Cumhuriyete suikast düzenleyenlerden herhangi birisine destek vermek, kısaca karşıdevrim saflarında yer almak halka hiç bir şekilde anlatılamaz ve bağışlanamaz.

Evet, bunların sistematik yalanlar ve algı operasyonlarıyla toplu narkoz verilen, aldatılan halka anlatılması elbette ki kolay değildir, aksine çok zordur, ancak mümkündür. Gerçek,

eninde sonunda kazanır. **Kaybedilen bir seçim gelecek dönemde kazanılabilir. Ancak kaybedilen bir kimlik ve ruhla, ilkesizlikle artık kazanılacak bir şey olamaz !**

Bu aşamada önemli olan Cumhuriyete, Atatürk'e ve onun kurduğu Cumhuriyet Halk Partisin'e yönelik tarihsel yalan ve çarpıtmalara, psikolojik harekatlara karşı dimdik durmak, bir endişe ve suçluluk duygusuna kapılmadan halka dönemin tarihsel koşulları ışığında gerçekleri bıkmadan, usanmadan anlatmaktır. İnançla, şevkle, samimiyetle, kararlılıkla, gerçeklerle anlatıldığında halkın bunu anlayacağı açıktır. Yalanın saltanatı, ancak böyle son bulur. Halka inanılan doğrular ışığında geleceğe dair bir umut ve coşku verilmelidir.

Şimdi, umutsuzluk, sızlanma, ülkeyi terk etme hayalleri kurma zamanı değil, aksine yeni bir *Kuvvayı Milliye* ruhu ile ikinci bir Milli Mücadele başlatma, milletin azim ve kararlılığını ortaya çıkarıp bileme, yorulmaksızın yürüme, yarım kalan Cumhuriyet Devrimini tamamlama, dahili ve harici düşmanların şer ittifakı ile gerçekleşen gayrı milli ve emperyalist saldırıya karşı Atatürk'te, Cumhuriyette, milli-anti emperyalist-halkçı bir çizgide bir araya gelme zamanıdır. Ülkeyi terk etmeyi düşünmesi gerekenler yurtseverler değil, vatana ihanetlerinin farkında olan emperyalizmin yerli işbirlikçileri ve taşeronlarıdır.

Önümüzdeki günlerde, "yeni" ve "sivil" Anayasa adı ve görüntüsü altında, Anayasanın değiştirilemez ilk üç maddesine, başta üniter ve ulus devlet olmak üzere bu maddelerde yer alan değerlere, kazanımlara, kurucu ilkelere, kısaca Atatürk Cumhuriyetine büyük bir saldırı başlatılacağı, böylelikle sivil darbenin son adımının da atılmasına kalkışılacağı anlaşılmaktadır.Dün *"seni başkan yaptırmayacağız"* diyenlerin, bugün dönerek bu adıma destek vereceklerinin sinyalini vermesi, ülkenin bölünmesi ve özerklik karşılığında başkanlık sistemine yeşil ışık yakması şaşırtıcı olmamakla birlikte tehlikenin boyutunu gözler önüne sermektedir. Burada Cumhuriyet Halk Partisi'nin alacağı tutum, tavır ve direniş yaşamsal öneme sahiptir. Ne yazık ki bu hususta şimdiye dek parti yönetimince yapılan değerlendirmeler iç açıcı değil, aksine endişe vericidir.

Cumhuriyetin, onu kuran partiye yıktırılması veya buna ortak edilmesi tehlikesinin yaratacağı psikolojik tahribat büyük olacağı gibi, bunda dahli olanların da vebal ve sorumluluğu ağır olacaktır.

1923 Cumhuriyetini yıkma teşebbüsünü, doğru yönetilen, kimlik sıkıntısı yaşamayan, yön duygusunu yeniden kazanmış, kitleleri ve halkı arkasına alarak halkçı, devrimci, anti-emperyalist, milli politikalara yönelen bir Cumhuriyet Halk Partisi engelleyebilir. Çünkü

Cumhuriyet Halk Partisi ülkeyi ve devleti kuran, devrimleri yapan, ekonomi ve sanayinin temellerini atan partidir. Bu ülkenin sigortasıdır, kötü zamanlarda dönülebilecek baba ocağıdır. Türkiye'nin Cumhuriyet Halk Partisi'ne, Cumhuriyet Halk Partisi'nin de Türkiye'ye ihtiyacı vardır. Bu ihtiyaç ve kendisinden beklenen hayati işlev, kişilerin gündelik siyasi hırslarının ve ikbal beklentilerinin çok üstünde ve önündedir, öyle olmalıdır. Lider elbette önemlidir. Ancak esas olan bir fikri bir harekettir. Cumhuriyet Halk Partisi'nin başkanlığına, Atatürk'ün koltuğuna ve manevi mirasına aday olacak olanların, öncelikle fikirlerini ve birlikte yürüyeceği ve yürümeyeceği kişileri, ilkeleri ortaya koyması gerekir. Önce kişi, önce ***"ben"*** diyerek başkan adayı olanların, genel başkanlık dışında gelebilecekleri bir yer, yapabileceklere çok fazla bir şey olamaz.

Bazı akıl "hocalarının" hezeyanlar içinde buyurduğu gibi, CHP ve Kemalizm Türkiye için bitmiş bir proje değil; aksine yarım kalmış ve tamamlanması gereken, devam eden, Türkiye'nin kurtuluşu olan bir projedir. Bu proje tam bağımsızlık, Ulu Önder'in *"Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye Halkına Türk Milleti denir"* ifadesinde somutlaşan ortak aidiyet duygusuna sahip millet olma yani birlik ve beraberlik, üretime dayalı kalkınma, hakça bölüşme, bilimsel eğitim temelli çağdaşlaşma ancak manevi değerlere de sahip çıkma, kuvvetler ayrılığına dayanan hukukun üstünlüğü ve demokrasi şemsiyesi altında eşit yurttaşlar olarak hukuk güvenliği içinde, kısaca onurlu ve birbiriyle barışık fertlerden oluşan bir millet olarak huzur ve refaha erişme, yurtta ve cihanda sulh içinde yaşama projesidir. Bu milli bir projedir, emperyalizme direniş projesidir.

Şimdi tam da CHP'nin yine ülkenin ve milletin kurtuluşu ve geleceği için, bir kez daha tarihsel sorumluluğunu yerine getirme zamanıdır. Bunun için de, bu fikri muhasebe yapıldıktan sonra, partinin bu kez bir diriliş ve şahlanış kurultayı yaparak artık yapısal sorunları, kısır iç çekişmeleri bırakıp iç bütünlüğünü de sağladıktan sonra ülkeye heyecan getirecek bütüncül bir bakış açısı ve buna uygun politika ve vaatlerle halkın önüne çıkması şarttır.

Kurtuluş; kuruluştadır, kendisi olmaktadır.

Kişilerden ziyade tartışılması gereken hususlar bunlardır. Kişiler aday olur, gelir ve giderler, zamanı geldiğinde de gitmelidirler. Kalıcı ve esas olan fikirler ve bu fikirler üzerinde yükselen partilerdir.

Başarısızlıkta etken olan ve partinin mevcut fikri yapısı, doğrultusu, ideolojisi tartışılmaksızın, bu hususta fikri ve ilkesel bir muhasebe, gerekirse hesaplaşma yapılmaksızın tartışmanın

kişiler üzerinden yürütülmesi, korkarım ki gelecek yeni yenilgilerin başlangıcı olacaktır. Kanaatim odur ki, bu yapılmaksızın kurultayın ***"olağan"*** veya ***"olağanüstü"*** olmasının, fazlaca bir önemi de bulunmamaktadır, çünkü her iki durumda da mevcut tabloyu fazlaca değiştirmeyecek ***"durağan"*** bir kurultay olması kaçınılmazdır. Tabanın ve örgütün bunu çok iyi irdelemesi gerektiğine inanmaktayım. Bu ağır ve tarihsel bir görevdir ve herkes vicdanı ile baş başadır.

Bu hususlar üzerinde tartışılıp gereği yapılmadan, bu konularda görüşler açıkça ortaya konulmadan, mevcut yapıyı ve anlayışı koruyacak şekilde sadece kişilerin değişmesi fazlaca bir anlam ifade etmeyecektir. Üstelik ülkenin varlığı bakımından *"açık, ağır ve yakın tehlike"* hali dikkate alındığında, kişisel hırs ve fantezilerle yitirilecek zaman bulunmamaktadır. Bu anlamda Cumhuriyete görünürde değil, fikren, ruhen ve kalben bağlı olan herkesin kişisel beklentilerini bir yana bırakarak bir araya gelmesi kaçınılmazdır. Artık "kökten-bencilik" aşılmalıdır.

Son olarak belirtmek isterim ki ben Cumhuriyet Halk Partisi'ne, mevcut haline uyup dönüşmek, bir "makam" elde etmek için değil, elimden gelen mücadeleyi vererek onun aslına, kimliğine, özüne dönmesine, uyuyan devin uyanmasına katkı sağlamak için üye oldum. Ülkeme olan borcumun, kendime olan saygımın bir gereği olarak... Kendimi kimseye bir şey kanıtlamak zorunda da hissetmiyorum. Geceleri rahat uyumak bana yetmektedir.

Bu çerçevede, mevcut zihniyet ve yapının korunacağı, belirttiğim ilkelerin tartışılmadığı, bunları tam olarak ve açıkça içermeyen, bunları hayata geçirmeye yönelmeyen, kim olursa olsun, sadece kişi veya kişilere bağlı hiç bir hareketin içinde yer almayacağımı, destek vermeyeceğimi, bu bağlamda bir takım delege hesapları ve pazarlıkları ile başkaca pazarlıklar ve buna bağlı ittifaklar içerisinde de bulunmadığımı ve bulunmayacağımı; buna karşılık, bu ilkeler etrafında oluşacak her türlü hareketi ve bunları temsil edip egemen kılmaya çalışacak olanları büyük bir heyecanla ve kuvvetle destekleyeceğimi; her durumda bu ülkeye olan sevgim ve kendime olan saygım gereği, fikir ve ilkelerimden asla ödün vermeksizin bulunduğum her alanda mücadeleyi sürdüreceğimi, kamuoyuna açıkça beyan etmekteyim.

Takdir ve karar, tarihi bir değerlendirme ile karşı karşıya olan, ülkenin geleceği açısından ağır bir sorumluluk altında olan örgütün ve delegelerindir.

Bu değerlendirmelerimi kamuoyuna, Partimizin örgüt ve üyelerine saygılarımla sunarım.

ÜMİT KOCASAKAL